

A

Pendakwa Raya lwn Shahareeil bin Said dan satu lagi

B

MAHKAMAH TINGGI (KANGAR) — PERBICARAAN JENAYAH
NO 45A-10-05 TAHUN 2016
ABU BAKAR KATAR PK
22 OKTOBER 2018

C

*Undang-Undang Jenayah — Dadah berbahaya — Pemilikan — Tertuduh 1
dituduh dengan dua pertuduhan di bawah ss 6 dan 12(2) Akta Dadah Berbahaya
1952 — Sama ada dadah adalah dadah berbahaya — Sama ada tertuduh 1
memiliki dadah berbahaya — Sama ada kes prima facie dibuktikan — Sama
ada tertuduh 1 menimbulkan keraguan munasabah ke atas kes pendakwaan*

D

*— Hukuman setimpal bagi kesalahan pemilikan dadah — Akta Dadah
Berbahaya 1952 ss 6, 12(2), (3) & 37(d)*

E

*Undang-Undang Jenayah — Dadah berbahaya — Pengedaran — Tertuduh 1
dan tertuduh 2 dituduh dengan pertuduhan di bawah s 39B(1)(a) Akta Dadah
Berbahaya 1952 ('Akta') yang boleh dihukum di bawah s 39B(2) Akta sama dan
dibaca bersama s 34 Kanun Keseksaan — Sama ada dadah termasuk dalam
takrifan dadah berbahaya di bawah Jadual Pertama Akta — Sama ada tertuduh
1 dan tertuduh 2 mengedar dadah berbahaya — Sama ada tertuduh 1 dan
tertuduh 2 secara niat bersama di bawah s 34 Kanun Keseksaan mengedar dadah*

F

*— Sama ada tertuduh 1 berjaya mematahkan anggapan pengedaran di bawah
s 37(da)(ix) Akta — Sama ada tertuduh 1 menimbulkan keraguan munasabah
ke atas kes pendakwaan — Hukuman setimpal bagi kesalahan pengedaran dadah
— Akta Dadah Berbahaya 1952 ss 37(da)(ix), 39B(1)(a), (2) & (2A)*

G

— Kanun Keseksaan s 34

Shahareeil bin Said ('tertuduh 1') dan Siti Hajar bt Abdullah ('tertuduh 2')
telah dituduh secara bersama atas kesalahan mengedar dadah berbahaya jenis
kanabis seberat 96,542.42g di bawah s 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952
(*'Akta'*) yang boleh dihukum di bawah s 39B(2) Akta yang sama dan dibaca
bersama s 34 Kanun Keseksaan (*'Kanun'*) (*'pertuduhan D'*). Tertuduh 1 juga
telah dihadapkan dengan dua pertuduhan yang lain iaitu: kesalahan memiliki
dadah berbahaya jenis heroin dan monoacetylmorphines seberat 0.81g di
bawah s 12(2) Akta yang boleh dihukum di bawah s 12(3) Akta yang sama
(*'pertuduhan E'*); dan kesalahan memiliki dadah berbahaya jenis kanabis
seberat 1.38g di bawah s 6 Akta yang boleh dihukum di bawah seksyen dan
Akta yang sama (*'pertuduhan F'*). Berdasarkan kes pendakwaan, kereta yang
dipandu oleh tertuduh 1 telah ditahan oleh pegawai kastam (*'SP6'*) di Pos
Imigresen Wang Kelian, Perlis dan pada masa yang material, tertuduh 2 yang

H

(*'Akta'*) yang boleh dihukum di bawah s 39B(2) Akta yang sama dan dibaca
bersama s 34 Kanun Keseksaan (*'Kanun'*) (*'pertuduhan D'*). Tertuduh 1 juga

I

telah dihadapkan dengan dua pertuduhan yang lain iaitu: kesalahan memiliki
dadah berbahaya jenis heroin dan monoacetylmorphines seberat 0.81g di
bawah s 12(2) Akta yang boleh dihukum di bawah s 12(3) Akta yang sama
(*'pertuduhan E'*); dan kesalahan memiliki dadah berbahaya jenis kanabis
seberat 1.38g di bawah s 6 Akta yang boleh dihukum di bawah seksyen dan
Akta yang sama (*'pertuduhan F'*). Berdasarkan kes pendakwaan, kereta yang
dipandu oleh tertuduh 1 telah ditahan oleh pegawai kastam (*'SP6'*) di Pos
Imigresen Wang Kelian, Perlis dan pada masa yang material, tertuduh 2 yang

merupakan isteri kepada tertuduh 1 duduk di bahagian sebelah pemandu kereta tersebut bersama seorang kanak-kanak lelaki. Ketika pemeriksaan dijalankan, tertuduh 1 kelihatan cemas. Melalui pemeriksaan lanjut yang dijalankan, pegawai dari Cawangan Penguatkuasaan Padang Besar yang diketuai oleh SP10 telah menemui satu plastik berwarna merah jambu ('P126') di dalam bonet belakang kereta dan satu plastik berwarna merah jambu ('P144') di bahagian ruang kaki tempat duduk belakang sebelah kiri yang mana kedua-dua plastik tersebut disahkan, oleh ahli kimia ('SP5'), mengandungi dadah berbahaya jenis kanabis seberat 96,542.42g. SP10 juga menemui satu plastik lutsinar kecil di dalam poket seluar sebelah kiri yang dipakai oleh tertuduh 1 yang disahkan mengandungi 1.38g dadah berbahaya jenis kanabis; dan dua plastik lutsinar di dalam beg sandang yang digalas oleh tertuduh 1 yang disahkan mengandungi 0.81g dadah berbahaya jenis heroin dan monoacytelmorphines. Di dalam pembelaannya, tertuduh 1 mempertikaikan perbezaan dari segi bungkusan dan bentuk dadah yang berada dalam kotak A hingga M yang telah dibuka di mahkamah.

A

B

C

D

Diputuskan:

- (1) Mahkamah menerima keputusan analisa yang dibuat oleh SP5 berkaitan dengan identiti dan kuantiti dadah-dadah tersebut seperti di dalam pertuduhan D dan berpuas hati bahawa barang kes yang dianalisa oleh SP5 merupakan dadah berbahaya yang disenaraikan dalam Jadual Pertama Akta. Apa yang dikhuatiri oleh pembelaan berkaitan kotak A hingga M yang dihujahkan berlaku usikan tidak menjejaskan kes pendakwaan. Mahkamah berpuas hati bahawa dadah yang dirampas di Pos Wang Kelian sehingga diserahkan kepada pegawai penyiasat dan akhirnya dianalisa oleh SP5 merupakan dadah yang sama. Sekiranya ada percanggahan kotak A hingga M sekali pun, ianya selepas dadah-dadah tersebut dianalisa dan telah pun dicamkan oleh SP5 di mahkamah terbuka. Apa yang penting, rangkaian keterangan barang kes tidak terputus (lihat perenggan 29, 32 & 34).
- (2) Tindak tanduk tertuduh 1 yang kelihatan cemas semasa diminta membuka bonet menunjukkan tertuduh 1 mempunyai pengetahuan berkenaan dadah tersebut. Kelakuan tertuduh 1 ini termasuk dalam jaringan s 8 Akta Keterangan 1950. Semasa tertuduh 1 ditahan oleh SP6, tertuduh 1 yang memandu kereta yang membawa dadah. Sebaik kawalan dan jagaan dibuktikan oleh pendakwaan, anggapan di bawah s 37(d) Akta terpakai. Sebaliknya bagi tertuduh 2, sekadar bersama di dalam kereta dan tidak mempunyai apa-apa pengetahuan tentang dadah yang dibawa. Pendakwaan boleh bergantung kepada anggapan bertindan iaitu pengedaran dadah di bawah s 37(da)(ix) Akta sebaik sahaja pemilikan dibuktikan terhadap tertuduh 1. Selain itu, perbuatan tertuduh 1 membawa dadah dengan menggunakan kereta dari Thailand memasuki

E

F

G

H

I

- A Malaysia melalui Pos Wang Kelian terjumlah kepada pengedaran dadah bagi maksud tafsiran s 2 Akta (lihat perenggan 35 & 37–39).
- (3) Tiada keterangan yang menunjukkan kedua-dua tertuduh mempunyai niat bersama untuk mengedar dadah bagi pertuduhan D. Tertuduh 1 yang memainkan peranan aktif dan tertuduh 2 sekadar bersama di dalam kereta dan tiada peranan aktif yang dimainkan bagi membolehkan s 34 Kanun terpakai terhadap tertuduh 2. Tiada keterangan di pihak pendakwaan yang membuktikan adanya perancangan awal telah dibuat. Berdasarkan dapatan di atas, mahkamah memutuskan pendakwaan berjaya membuktikan kes prima facie bagi pertuduhan D terhadap tertuduh 1. Mahkamah memerintahkan tertuduh 1 membela diri atas pertuduhan pindaan iaitu tanpa s 34 Kanun. Mahkamah juga melepaskan dan membebaskan tertuduh 2 atas pertuduhan D kerana pendakwaan gagal membuktikan niat bersama dan pemilikan dadah terhadap tertuduh 2 (lihat perenggan 41–43).
- D (4) Mahkamah berpuas hati SP5 telah mengesahkan hasil analisa dua plastik lutsinar yang dijumpai dalam beg sandang yang digalas oleh tertuduh 1 mengandungi dadah berbahaya jenis heroin dan monoacetylmorphines seberat 0.81g. Pendakwaan telah membuktikan pemilikan secara terus apabila tertuduh 1 menggalas beg sandang yang mengandungi dadah-dadah yang menjadi teras pertuduhan E. Tertuduh 1 mempunyai kawalan dan jagaan atas dadah yang dijumpai dalam beg tersebut, oleh itu, anggapan di bawah s 37(d) Akta terpakai iaitu tertuduh mengetahui dadah yang dimilikinya. Pendakwaan telah membuktikan kes prima facie terhadap tertuduh 1 bagi pertuduhan E. Oleh yang demikian, tertuduh 1 telah diarahkan untuk membela diri atas pertuduhan E (lihat perenggan 45–47).
- E (5) Mahkamah berpuas hati SP5 telah mengesahkan hasil analisa plastik lutsinar yang dijumpai di dalam poket seluar sebelah kiri yang dipakai oleh tertuduh 1 mengandungi dadah berbahaya jenis kanabis seberat 1.38g. Pendakwaan telah membuktikan pemilikan secara terus apabila dadah berbahaya jenis kanabis dijumpai dalam poket seluar yang dipakai oleh tertuduh 1 yang menjadi teras pertuduhan F. Tertuduh 1 mempunyai kawalan dan jagaan atas dadah yang dijumpai dalam poket seluarnya, oleh itu, anggapan di bawah s 37(d) Akta terpakai iaitu tertuduh 1 mengetahui dadah yang berada di dalam poket seluarnya. Pendakwaan telah membuktikan kes prima facie terhadap tertuduh 1 bagi pertuduhan F. Oleh yang demikian, tertuduh 1 telah diarahkan untuk membela diri atas pertuduhan F (lihat perenggan 49–51).
- G (6) Tertuduh 1 tidak memberikan apa-apa penjelasan berkaitan penemuan dadah di dalam P126 dan P144, oleh itu, tertuduh 1 gagal mematahkan anggapan s 37(d) Akta mengenai pemilikan dan pengetahuan dadah yang dijumpai di dalam kereta tersebut. Selain itu, tertuduh 1 juga gagal
- H
- I

memberikan penjelasan kanabis seberat 96,542.42g untuk kegunaan apa. Oleh yang demikian, tertuduh telah gagal mematahkan anggapan pengedaran dadah di bawah s 37(da)(ix) Akta. Pembelaan tertuduh 1 gagal menimbulkan apa-apa keraguan yang munasabah atas kes pendakwaan bagi pertuduhan D. Mahkamah memutuskan tertuduh 1 bersalah dan disabitkan atas pertuduhan pindaan. Bagi hukuman pula, tertuduh 1 gagal memenuhi pra-syarat (d) yang ditetapkan di bawah s 39B(2A) Akta. Sehubungan itu, mahkamah menjatuhkan hukuman gantung sampai mati ke atas tertuduh 1 (lihat perenggan 62, 67–68 & 74).

- (7) Tertuduh 1 tidak mengemukakan apa-apa keterangan bagi mematahkan pemilikan dadah yang dijumpai di dalam poket seluar dan beg galas tertuduh 1. Semasa pemeriksaan balas, tertuduh 1 bersetuju dengan pemilikan dadah yang menjadi teras pertuduhan E dan F. Mahkamah berpendapat tertuduh 1 gagal menimbulkan apa-apa keraguan munasabah atas pemilikan dadah bagi pertuduhan E dan F. Mahkamah memutuskan tertuduh 1 bersalah dan disabitkan atas pertuduhan E dan F. Berkaitan dengan hukuman, mahkamah telah mempertimbangkan bahawa tertuduh 1 telah disabitkan selepas perbicaraan penuh dan mahkamah turut mempertimbangkan kepentingan awam. Mahkamah menjatuhkan hukuman penjara tiga tahun setiap satu bagi pertuduhan E dan F. Memandangkan kesalahan dilakukan dalam transaksi yang sama, mahkamah memerintahkan hukuman penjara ke atas tertuduh 1 bagi pertuduhan E dan F berjalan serentak (lihat perenggan 69–71 & 75–78).

[English summary]

Shahareil bin Said ('the first accused') and Siti Hajar bt Abdullah ('the second accused') were charged jointly for the offence of trafficking dangerous drugs ie cannabis weighting 96,542.42g under s 39B(1)(a) of the Dangerous Drugs Act 1952 ('the Act') and punishable under s 39B(2) of the Act read together with s 34 of the Penal Code ('the Code') ('charge D'). The first accused also was alleged with another two charges: the offence of possession of dangerous drugs ie heroin and monoacetylmorphines weighing 0.81g under s 12(2) of the Act punishable under s 12(3) of the same Act ('charge E'); and the offence of possession of dangerous drugs ie cannabis weighing 1.38g under s 6 of the Act and punishable under the same section and the Act ('charge F'). Based on the prosecution case, the car driven by the first accused was detained by the customs officer ('SP6') at Wang Kelian Immigration Post, Perlis and at material time, the second accused who was the wife of the first accused sat beside the driver together with a boy. During the examination was conducted, the first accused looked anxious. In a subsequent examination, officer from the Padang Besar Enforcement Branch headed by SP10 found a pink plastic bag ('P126') in the car rear bonnet and a pink plastic bag ('P144') at the foot compartment

- A of the left back seat of which the two plastics were verified, by chemist ('SP5'), to contain dangerous drugs of cannabis weighing 96,542.42g. SP10 also found a small transparent plastic bag in the left pocket of the pants worn by the first accused that contained 1.38g of dangerous drugs ie cannabis; and two
- B transparent plastics in a backpack carried by the first accused which was confirmed to contain 0.81g of dangerous drugs ie heroin and monoacytelnorphines. In his defence, the first accused disputed the difference in terms of the packaging and form of the drugs contained in boxes A to M which were opened in court.
- C **Held:**
- (1) The court admitted the analysis result made by SP5 in relation to the identity and quantity of such drugs as in charge D and was satisfied that the exhibits analysed by SP5 were dangerous drugs listed in the First
- D Schedule of the Act. What was concerned by the defence regarding the A to M boxes that was alleged to have been tampered did not affect the prosecution case. The court was satisfied that the drug seized at Wang Kelian Post and submitted to the investigating officer and finally analysed by SP5 was the same drug. If there was any contradiction whatsoever
- E between boxes A to M, it was after the drugs were analysed and identified by SP5 in open court. What was important, there was no break in the chain of evidence of the exhibits (see paras 29, 32 & 34).
- (2) The actions of the first accused who looked anxious when asked to open the car bonnet indicated that the accused had knowledge of the drug. The
- F first accused's behavior fell under the ambit of s 8 of the Evidence Act 1950. At the time the first accused was arrested by SP6, the first accused was driving a car carrying drugs. As soon the control and care was proved by the prosecution, the presumption under s 37(d) of the Act applied. On
- G the other hand, the second accused, just happened to be in the car and did not have any knowledge of the drugs being carried. The prosecution may rely on the overlapping presumption of drug trafficking under s 37(da)(ix) of the Act upon the proof of possession against the first
- H accused. In addition, the act of the first accused carrying the drug by car from Thailand into Malaysia via the Wang Kelian Post amounted to drug trafficking for the purpose of interpretation of s 2 of the Act (see paras 35 & 37-39).
- (3) There was no evidence to show that both accused had a common
- I intention to traffic drugs in charge D. The first accused who played an active role and the second accused was merely in the car and had no active role to enable s 34 of the Code to be applicable against the second accused. There was no evidence of the prosecution to establish there was any initial plans made. Based on the findings above, the court decided that the prosecution succeeded in establishing a prima facie case for

charge D against the first accused. The court ordered the first accused to enter his defence on the amended charge ie without s 34 of the Code. The court also acquitted and discharged the second accused on charge D as the prosecution had failed to establish any common intention and possession of drugs against the second accused (see paras 41–43).

- (4) The court was satisfied that SP5 had verified the analysis results of the two transparent plastic bag found in the backpack carried by the first accused which contained dangerous drugs ie heroin and monoacetylmorphines weighing 0.81g. The prosecution had proved direct possession when the first accused carried the backpack containing the drugs which was the main charge E. The first accused had control and care of the drugs found in the said bag, therefore, the presumption under s 37(d) of the Act was applicable ie the accused had knowledge of the drugs he possessed. The prosecution had established a prima facie case against the first accused in charge E. Hence, the first accused was ordered to enter his defence against charge E (see paras 45–47).
- (5) The court was satisfied that SP5 had verified the analysis result of the transparent plastic bag found in the left pocket of the pants worn by the first accused which contained dangerous drugs ie cannabis weighing 1.3g. The prosecution had proved direct possession when the dangerous drugs ie cannabis was found in the pocket pants worn by the first accused which was the main charge F. The first accused had control and care of the drugs found in his pocket pants, therefore, the presumption under s 37(d) of the Act applied as the first accused had knowledge of the existence of the drugs in his pocket pants. The prosecution had established a prima facie case against the first accused for charge F. Hence, the first accused was ordered to enter his defence for charge F (see paras 49–51).
- (6) The first accused did not provide any explanation on the finding of the drugs in P126 ad P144, therefore, the first accused had failed to rebut the presumption of s 37(d) of the Act on the possession and knowledge of the drugs found in the said car. In addition, the first accused also failed to provide any explanation on the usage of the cannabis weighing 96,542.42g. Therefore, the accused had failed to rebut the presumption of drug trafficking under s 37(da)(icx) of the Act. The defence of the first accused failed to raise any reasonable doubt on the prosecution case for charge D. The court decided that the first accused was guilty and was convicted for the amended charge. For the sentence, the first accused had failed to fulfill precondition (d) as stipulated under s 39B(2A) of the Act. As such, the court sentence the first accused to be hang till death (see paras 62, 67–68 & 74).
- (7) The first accused did not submit any evidence to rebut the possession of drugs found in the pocket pants and backpack of the first accused.

A

B

C

D

E

F

G

H

I

- A During the cross-examination, the first accused agreed with the possession of drugs which was the main charge E and F. The court was of the opinion that the first accused had failed to raise any reasonable doubt on the possession of drugs for charge E and F. The court decided that the first accused was guilty and was convicted on charge E and F. In relation to the sentence, the court had considered that the first accused was convicted after the full trial and the court had also considered public interest. The court imposed a three-year imprisonment sentence for each of charge E and F. Since the offence was committed in the same transaction, the court ordered that the imprisonment sentence upon the first sentence for charge E and F to run concurrently (see paras 69–71 & 75–78).]
- B
- C

Nota-nota

- D Untuk kes-kes mengenai pemilikan, lihat 4(1) *Mallal's Digest* (5th Ed, 2018 Reissue) perenggan 313–320.
Untuk kes-kes mengenai pengedaran, lihat 4(1) *Mallal's Digest* (5th Ed, 2018 Reissue) perenggan 886–1075.

E Kes-kes yang dirujuk

- (1) *Namasiyiam* (2) *Rajindran* (3) *Goh Chin Peng, and* (4) *Ng Ah Kiat v PP* [1987] 2 MLJ 336, MA (dirujuk)
Balachandran v PP [2005] 2 MLJ 301; [2005] 1 CLJ 85, MP (dirujuk)
Chan Pean Leon v PP [1956] 1 MLJ 237 (dirujuk)
- F *Chew Sam Poh v PP* [2015] 4 MLJ 252, MR (dirujuk)
Chu Tak Fai v PP [2007] 1 MLJ 201; [2006] 4 CLJ 931, MP (dirujuk)
Gunalan a/l Ramachandran & Ors v PP [2004] 4 MLJ 489; [2004] 4 CLJ 551, MR (dirujuk)
- G *Hasbala Mohd Sarong v PP* [2013] 6 MLJ 636; [2013] 6 CLJ 945, MP (dirujuk)
Khoo Hi Chiang v PP and another appeal [1994] 1 MLJ 265; [1994] 2 CLJ 151, MA (dirujuk)
Leow Nghee Lim v Reg [1956] 1 MLJ 28 (dirujuk)
Looi Kow Chai & Anor v PP [2003] 2 MLJ 65; [2003] 1 CLJ 734, MR (dirujuk)
- H *Mat v PP* [1963] 1 MLJ 263 (dirujuk)
Mad Rozi bin Che Din v PP [2013] 5 MLJ 38, MR (dirujuk)
Mohamad Radhi bin Yaakob v PP [1991] 3 MLJ 169; [1991] 1 CLJ Rep 311; [1991] 3 CLJ 2073, MA (dirujuk)
- I *Ong Ah Chuan v PP; Koh Chai Cheng v PP* [1981] 1 MLJ 64, PC (dirujuk)
Parlan bin Dadeh v PP [2008] 6 MLJ 19; [2009] 1 CLJ 717, MP (dirujuk)
PP v Abdul Rahman bin Akif [2007] 5 MLJ 1; [2007] 4 CLJ 337, MP (diikut)
PP v Badrulsham bin Baharom [1988] 2 MLJ 585; [1987] 1 LNS 72 (dirujuk)
PP v Herlina Purnama Sari [2016] 2 MLJ 724; [2016] 1 LNS 6, MR (dirujuk)

- PP v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2006] 1 CLJ 457, MP (dirujuk) **A**
- PP v Saimin & Ors* [1971] 2 MLJ 16; [1971] 1 LNS 115 (dirujuk)
- PP v Sarumathi Rengasamy* [2013] 1 LNS 945, MT (dirujuk)
- Teh Hock Leong v PP* [2008] MLJU 284; [2008] 4 CLJ 764, MR (dirujuk)
- Teoh Hoe Chye v PP; Yeap Teong Tean v PP* [1987] 1 MLJ 220; [1987] CLJ Rep 386, MA (dirujuk) **B**
- Rina Simanjuntak v PP* [2015] 3 MLJ 177, MR (dirujuk)
- Sabarudin bin Non & Ors v PP* [2005] 4 MLJ 37; [2005] 1 CLJ 466, MR (dirujuk)
- Zaifull bin Muhammad v PP and another appeal* [2013] 2 MLJ 348, MP (dirujuk) **C**

Undang-undang yang dirujuk

- Akta Dadah Berbahaya 1952 ss 2, 6, 12(2), 37(d), (da), (da)(ix), 37A, 39B(1), (1)(a), (2A), Jadual Pertama **D**
- Akta Keterangan 1950 s 8
- Kanun Keseksaan s 34
- Kanun Tatacara Jenayah s 180(1)
- Ai Cha Ran a/l Din Chee Ron (Ai Cha Ran & Co) bagi pihak tertuduh 1.* **E**
- Ahmad Taufiq bin Baharom (Abdul Halim Said & Co) bagi pihak tertuduh 2.*
- Hazril bin Harun (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Kastam Diraja Malaysia) bagi pihak pendakwa raya.*

Abu Bakar Katar PK:

F

MUKADIMAH

[1] Shahareil bin Said ('tertuduh 1') dan Siti Hajar bt Abdullah ('tertuduh 2') telah dituduh secara bersama di Mahkamah Tinggi, Malaya, Kangar atas pertuduhan pindaan 'D' yang berbunyi seperti berikut: **G**

Bahawa kamu bersama-sama pada 27 Disember 2015 jam lebih kurang 6.38 petang, di Pejabat Penguatkuasaan Kastam Padang Besar, Perlis, telah didapati mengedar dadah berbahaya iaitu Cannabis sejumlah 96542.42 gram, dengan itu kamu telah melakukan kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 yang boleh dihukum dibawah seksyen 39B(2) Akta yang sama, yang dibaca bersama seksyen 34 Kanun Keseksaan. **H**

[2] Tertuduh 1 menghadapi pertuduhan yang lainnya iaitu bagi kesalahan di bawah s 12(2) Akta Dadah Berbahaya 1952 ('Akta itu') ('E') yang berbunyi seperti berikut: **I**

Bahawa kamu bersama-sama pada 27 Disember 2015 jam lebih kurang 6.38 petang, di Pejabat Penguatkuasaan Kastam Padang Besar, Perlis, telah didapati memiliki dadah berbahaya iaitu Heroin dan Monoacetylmorphines seberat

- A 0.81 gram dan dengan itu kamu telah melakukan kesalahan di bawah seksyen 12(2) Akta Dadah Berbahaya 1952 yang boleh dihukum di bawah seksyen 12(3) Akta yang sama.
- B [3] Tertuduh selanjutnya menghadapi pertuduhan bagi kesalahan di bawah s 6 Akta itu ('F') yang berbunyi seperti berikut:
Bahawa kamu bersama-sama pada 27 Disember 2015 jam lebih kurang 6.38 petang, di Pejabat Penguatkuasaan Kastam Padang Besar, Perlis, telah didapati memiliki dadah berbahaya iaitu Cannabis seberat 1.38 gram dan dengan itu kamu telah melakukan kesalahan di bawah seksyen 6 Akta Dadah Berbahaya 1952 yang boleh dihukum di bawah seksyen dan Akta yang sama.
- C
- D [4] Tertuduh 1 dan tertuduh 2 tidak mengaku bersalah atas semua pertuduhan. Perbicaraan penuh telah dijalankan dan di akhir kes pendakwaan, saya memutuskan pendakwaan berjaya memutuskan kes prima facie terhadap tertuduh 1 bagi pertuduhan 'D', 'E' dan 'F'. Saya memerintahkan tertuduh 1 membela diri atas pertuduhan pindaan mengedar dadah tanpa bergantung kepada peruntukan s 34 Kanun Keseksaan, pertuduhan 'E' dan 'F'. Sebaik tertuduh 1 membela diri di akhir kes pembelaan, saya merekodkan tertuduh 1 bersalah dan disabitkan atas pertuduhan mengedar dadah di bawah s 39B(1) Akta itu, s 12(2) Akta itu dan s 6 Akta itu. Bagi pertuduhan 'D', saya menjatuhkan hukuman gantung dileher sehingga mati pada tarikh, masa dan tempat yang akan ditetapkan. Bagi pertuduhan 'E', penjara tiga tahun mulai tarikh tangkap dan pertuduhan 'F', penjara tiga tahun mulai tarikh tangkap.
- E
- F Saya memerintahkan hukuman penjara berjalan serentak. Tertuduh 1 yang terkilan dengan keputusan ini telah memfailkan notis rayuan ke Mahkamah Rayuan, Malaysia atas sabitan dan hukuman. Rayuan ini telah didaftarkan sebagai *Mahkamah Rayuan, Rayuan Jenayah No R-05(M)-417-08 Tahun 2018*.
- G [5] Sebaliknya bagi tertuduh 2, di akhir kes pendakwaan saya berpendapat kes prima facie gagal dibuktikan oleh pendakwaan terhadap pertuduhan 'D'. Saya memerintahkan tertuduh 2 dilepas dan bebas tanpa dipanggil untuk membela diri. Pendakwaan yang terkilan dengan keputusan saya ini telah memfailkan notis rayuan ke Mahkamah Rayuan atas perintah lepas dan bebas.
- H Rayuan ini telah didaftarkan sebagai *Mahkamah Rayuan, Rayuan Jenayah No R-05(SH)-291-05 Tahun 2018*.

KES UNTUK PENDAKWAAN

- I [6] Pada 27 Disember 2015, jam lebih kurang 4.15 petang Pegawai Kastam Mohd Farid bin Ahmad Puat (SP6) dan Pegawai Kastam Jamadin bin Osman ketika itu sedang bertugas di Pejabat Kastam Wang Kelian, Perlis. Mereka telah menahan sebuah kereta berwarna hitam jenis Proton Waja nombor pendaftaran: WJX 5033 (P5) untuk pemeriksaan biasa di laluan import di Pos

Imigresen Wang Kelian, Perlis. Tertuduh 1 merupakan pemandu kereta tersebut dan tertuduh 2 (isteri) duduk dibahagian sebelah pemandu bersama seorang kanak-kanak lelaki berusia dua tahun 11 bulan bernama Muhammad Shah Reizman bin Shahareil (merupakan anak hasil perkahwinan tertuduh 1 dan tertuduh 2).

A

B

[7] Pegawai Kastam, Jamadin bin Osman bertanya kepada tertuduh 1 apa yang dibawa dalam kereta tersebut. Tertuduh 1 menjawab ada dua biji toto di dalam bonet/*boot* kereta. Setelah diarahkan untuk membuka bonet/*boot* kereta tersebut, SP6 memerhatikan tertuduh 1 membuka bonet/*boot* kereta tersebut dari dalam menggunakan tombol. SP6 juga menyatakan tertuduh 1 kelihatan cemas dan stress, serta terlupa untuk 'free gear' kereta tersebut sehingga menyebabkan enjin kereta mati/terpadam. Tertuduh telah turun dari kereta selepas membuka bonet/*boot* kereta dari dalam dan pergi ke bahagian bonet/*boot* kereta bersama SP6 untuk pemeriksaan.

C

D

[8] Tertuduh 1 telah membuka bonet/*boot* kereta tersebut sambil disaksikan oleh SP6. Setelah pemeriksaan dijalankan di bonet belakang tersebut, SP6 telah melihat terdapat satu beg plastik besar warna merah jambu (P126) yang terletak di bawah dua bungkus set cadar toto (P10 A dan B). SP6 bertanyakan kepada tertuduh 1 ada apa dalam beg plastik warna merah jambu (P126). Tertuduh 1 tidak menjawab dan terus menutup bonet kereta tersebut.

E

[9] SP6 kemudiannya mengarahkan tertuduh 1 untuk membuka semula bonet/*boot* kereta tersebut. Tertuduh 1 telah membuka semula bonet dengan menggunakan tombol dalam kereta. SP6 bertanya kepada tertuduh 1 sekali lagi apa ada dalam beg plastik merah jambu itu. Tertuduh 1 menjawab ada beras. SP6 kemudiannya telah pegang dibahagian luar beg plastik merah jambu tersebut dan merasakan keras dan bukan macam beras. Selepas itu tertuduh 1 telah tutup semula bonet kereta tersebut. Tertuduh 1 telah membuka semula bonet kereta dan menyatakan kepada SP6 bahawa tiada apa-apa dan jangan buka disini sebelum menutup semula bonet kereta tersebut.

F

G

H

[10] Kemudiannya SP6 telah mengarahkan tertuduh 1 untuk membuka semula bonet kereta tersebut bagi tujuan mengeluarkan beg plastik merah jambu tersebut. Tertuduh telah membuka semula bonet dan memberitahu dalam beg plastik merah jambu berisi tembakau ganja. SP6 kemudiannya telah mengeluarkan dua bungkus toto (P10) dahulu dan mencuba mengangkat beg plastik merah jambu (P126) tetapi telah terkoyak disebabkan isi kandungannya berat. SP6 memberitahu ketika itu beliau nampak ketulan nampak seperti dalam gambar P14(8) dan (9).

I

- A [11] Selepas itu, SP6 telah memberitahu Pegawai Kastam, Jamadin bin Osman beliau nampak ketulan mampat disyaki ganja di dalam beg plastik merah jambu (P126). SP6 memohon bantuan dari anggota polis yang berdekatan untuk membantu mengawal tertuduh dan ditakuti akan melarikan diri. SP6 kemudiannya telah memandu kereta tersebut untuk mengubah
- B kereta tersebut ke tepi jalan yang berdekatan. Ketika itu tertuduh dan anaknya masih berada di dalam kereta di bahagian penumpang hadapan bersebelahan kerusi pemandu. SP6 telah menjaga kereta bersama kandungannya sehingga pegawai dari Cawangan Penguatkuasaan Padang Besar yang diketuai oleh SP10 sampai.
- C
- D [12] SP6 selanjutnya telah membuat laporan polis berkaitan penahanan tertuduh 1 dan tertuduh 2. SP6 menyatakan penahanan ke atas tertuduh 1 dan tertuduh 2 bukannya berdasarkan maklumat terdahulu. Sebaliknya ini merupakan pemeriksaan biasa (*routine check*) yang dilakukan di Pos Imigresen (Laluan Import) Wang Kelian bagi tujuan mengutip duti/cukai barang-barang yang dibawa masuk dari Thailand.
- E [13] Sebaik SP10 dan pasukannya tiba, tertuduh 1 dan tertuduh 2 telah diserahkan bersama-sama dengan ekshibit (kereta dan ketulan mampat disyaki ganja). Semua barang kes dan tertuduh 1 dan tertuduh 2 dibawa ke Pejabat Penguatkuasaan Kastam Padang Besar untuk pemeriksaan lanjut.
- F [14] SP10 telah membuat pemeriksaan lanjut dan menjumpai 69 ketulan tumbuhan mampat di dalam beg plastik warna merah jambu (P126) di bonet belakang kereta tersebut. SP10 turut menjumpai 30 ketulan tumbuhan mampat di dalam beg plastik warna merah jambu (P144) dibahagian dalam ruang kaki tempat duduk penumpang belakang sebelah kiri tersebut. SP10
- G turut menjumpai di dalam poket seluar sebelah kiri yang dipakai oleh tertuduh 1, satu plastik lutsinar kecil mengandungi dadah disyaki ganja dan dua plastik lutsinar yang dijumpai di dalam beg sandang (P12) yang digalas oleh tertuduh 1. Masing-masing mengandungi bahan dadah disyaki ganja serta serbuk disyaki dadah.
- H [15] SP10 telah membuat tandaan ke atas setiap ekshibit dadah dan menyediakan borang bongkar (P136 dan P137). Tertuduh 1 dan tertuduh 2 telah menandatangani P136 dan P137. SP10 selanjutnya telah membuat notis sitaan kepada tertuduh 1 dan tertuduh 2 (P138 dan P139). SP10 turut
- I membuat laporan polis (P140) berkaitan penahanan kedua-dua tertuduh dan penemuan barang kes dadah. SP10 kemudiannya telah menyerahkan semua barang kes dadah kepada pegawai penyiasat (SP11). Penyerahan ini telah pun diperincikan sebagaimana yang tercatat di dalam borang serahan kes (P142) antara SP10 dan SP11.

[16] Sebagaimana lazimnya, SP11 telah menghantar kesemua barang kes yang disyaki dadah kepada Jabatan Kimia untuk dianalisa. Ahli kimia iaitu Puan Wan Rahimah (SP5) telah pun menjalankan analisa dan mengesahkan dadah berbahaya jenis kanabis seberat 96,542.42g. Kanabis merupakan dadah berbahaya yang disenaraikan di Jadual Pertama, Akta itu. SP5 turut mengesahkan kandungan tiga plastik lutsinar yang dijumpai dari poket seluar yang dipakai tertuduh 1 merupakan kanabis seberat 1.38g dan dadah yang dijumpai dalam bag sandang tertuduh 1 seberat 0.81g dadah berbahaya jenis heroin dan monoacetylmorphines. Dadah-dadah tersebut disenaraikan di Jadual Pertama, Akta itu.

[17] Siasatan telah dijalankan terhadap pemilik kereta nombor pendaftaran: WJX 5033. Mengikut keterangan SP8 mengesahkan kereta yang dipandu oleh tertuduh 1 didaftarkan atas nama Sykt Limsa Land (P131). Kereta ini telah dilaporkan hilang sebagaimana laporan polis (P129). Sebelum kereta ini hilang dicuri, SP8 telah menggunakan kereta tersebut dan tidak pernah melihat dadah-dadah di dalam kereta tersebut. SP8 telah membuat tuntutan insurans berkaitan kehilangan kereta tersebut (P130).

HUJAHAN PIHAK-PIHAK DI AKHIR KES PENDAKWAAN

[18] TPR yang terpelajar secara ringkasnya dalam penghujahan bertulisnya menghujahkan pendakwaan telah membuktikan kes prima facie terhadap semua pertuduhan terhadap tertuduh 1 dan tertuduh 2. TPR yang terpelajar menghujahkan pendakwaan berjaya membuktikan tertuduh 1 dan tertuduh 2 mempunyai jagaan atau kawalan terhadap dadah kanabis yang dijumpai dalam beg plastik berwarna merah jambu yang dijumpai dalam bonet belakang (P126) dan beg plastik warna merah jambu yang dijumpai dibahagian ruang kaki tempat duduk belakang penumpang sebelah kiri kereta tersebut (P144). Dadah-dadah tersebut selepas dianalisa seberat 96,542.42g. TPR yang terpelajar menghujahkan bagi tertuduh 1 untuk pertuduhan memiliki monoacetylmorphines ('E'), dua plastik lutsinar yang dijumpai di dalam beg sandang yang digalas (P12) oleh tertuduh 1 dan kesalahan memiliki kanabis iaitu 1 plastik lutsinar yang dijumpai dalam poket seluar sebelah kiri yang dipakai oleh tertuduh 1, pendakwaan bergantung kepada pemilikan terus. TPR yang terpelajar merujuk siri nas-nas duluan yang memutuskan pengetahuan tertuduh 1 dan tertuduh 2 berkaitan dadah-dadah kanabis (P126 dan P144) yang dijumpai oleh SP6 dibonet dan ruang tempat pemijak kaki bahagian tempat duduk penumpang belakang kereta tersebut boleh diinfer berpanduan keadaan sekeliling atau fakta sesuatu kes. Mahkamah ini dirujuk kes-kes *Gunalan all Ramachandran & Ors v Public Prosecutor* [2004] 4 MLJ 489; [2004] 4 CLJ 551; *Public Prosecutor v Sarumathi Rengasamy* [2013] 1 LNS 945; *Public Prosecutor v Badrulsham bin Baharom* [1988] 2 MLJ 585; [1987] 1 LNS 72; *Mad Rozi bin Che Din v Public Prosecutor* [2013] 5 MLJ 38; *Teh Hock Leong v Public Prosecutor* [2008] MLJU 284; [2008] 4 CLJ

- A 764 sebagai nas sandaran-sandaran mengenai bagaimana pengetahuan dibuktikan oleh pendakwaan. TPR yang terpelajar telah mengulas secara terperinci bagaimana dadah-dadah disorokkan dan kelakuan tertuduh 1 yang tidak berterus terang memberitahu apa barangan yang dibawa, menunjukkan ada pengetahuan (P126 dan P144) mengandungi dadah berbahaya iaitu
- B kanabis. P126 diletakan di bawah dua set toto (P10A dan 10B) dibonet belakang dan P144 diruangan pemijak kaki bahagian belakang kerusi penumpang. TPR yang terpelajar menghujahkan tertuduh 1 dan tertuduh 2 mempunyai milikan dadah-dadah secara terus. Pendakwaan juga bergantung kepada pemilikan di bawah s 37(d) Akta itu terhadap tertuduh 1 dan tertuduh
- C 2. TPR yang terpelajar juga menghujahkan perbuatan tertuduh 1 dan tertuduh 2 membawa dadah berbahaya dari Thailand memasuki Malaysia terjumlah kepada pengedaran dadah bagi maksud peruntukan s 2 Akta itu.
- D [19] Peguam tertuduh 1 yang terpelajar dalam hujahannya menegaskan pendakwaan gagal membuktikan kes prima facie atas semua pertuduhan. Peguam tertuduh 1 yang terpelajar menghujahkan terdapat percanggahan dalam identiti dadah yang dianalisa oleh ahli kimia (SP5) dengan identiti dadah yang dicamkan oleh SP10. Peguam tertuduh 1 yang terpelajar turut
- E menghujahkan rantaian keterangan terputus berkaitan dadah yang dirampas oleh SP6 sehinggalah dihantar untuk analisa oleh ahli kimia. Semasa SP5 mengecam barang kes dalam kotak A hingga kotak M (P29 hingga P119), dadah dalam keadaan mampat yang dibalut dengan plastik lutsinar dan diperkuat dengan pita pelekat. Sebaliknya barang kes yang dicamkan oleh
- F SP10 bahan tumbuhan disimpan dalam paket plastik Jabatan Kimia. Beliau merujuk kes *Zaifull bin Muhammad v Public Prosecutor and another appeal* [2013] 2 MLJ 348 sebagai nas sandaran berkaitan percanggahan berat dan identiti dadah. Peguam tertuduh 1 yang terpelajar menghujahkan tiada kes prima facie bagi pertuduhan 'E' dan 'F' kerana tiada keterangan bagi
- G mengaitkan dadah yang dijumpai dengan pemilikan tertuduh 1.
- [20] Peguam tertuduh 2 yang terpelajar menghujahkan pendakwaan gagal membuktikan pemilikan dadah oleh tertuduh 2. Pendakwaan dihujahkan gagal membuktikan tertuduh 2 mempunyai pengetahuan tentang dadah yang
- H dibawa dalam kereta yang dipandu oleh tertuduh 2. SP6 mengesahkan semasa kereta ditahan di Pos Imigresen Wang Kelian, Perlis sehingga diserahkan kepada SP11 (pegawai serbuan) di Cawangan Penguatkuasa Kastam Padang Besar, Perlis, tertuduh 2 tidak digari. Tertuduh 2 telah mengemukakan percakapan beramaran (D198) menyamai apa yang disarankan oleh peguam
- I tertuduh 2 yang terpelajar. Tertuduh 2 sekadar menemani tertuduh 1 berjalan-jalan membeli belah di Pekan Danok, Thailand. Semua barangan toto yang dibeli, dibawa dan diletakkan oleh suaminya, tertuduh 1 ke dalam keretanya. Tertuduh 2 hanya menyedari kewujudan dadah apabila kereta yang dipandu oleh suaminya ditahan di Pos Wang Kelian. Semasa kejadian tertuduh

2 sarat mengandung sembilan bulan dan melahirkan anaknya semasa dalam tahanan reman (7 Januari 2016). Tertuduh 2 tidak mampu untuk mengangkat barang kes dadah yang beratnya hampir 96kg. Peguam tertuduh 2 yang terpelajar juga menghujahkan borang bongkar (P137), notis penyitaan (P139), borang serahan kes (P142) tidak mencatatkan ada dadah melibatkan tertuduh 2. Peguam tertuduh 2 yang terpelajar turut menghujahkan mental atau IQ tertuduh 2 sangat lemah atau 'severe intellectual disability'. Tertuduh 2 mempunyai tahap IQ menyamai kanak-kanak yang berusia lima tahun dan tidak mengetahui ada dadah di dalam kereta dan tidak mempunyai 'power of disposal'. Peguam tertuduh 2 yang terpelajar menghujahkan terdapat keraguan berkaitan dadah yang ditemui di Pos Wang Kelian oleh SP6 dengan dadah-dadah yang diserahkan kepada SP10. Penyerahan dadah-dadah oleh SP6 kepada SP10 hanya dibuat secara lisan tanpa apa-apa bukti dokumen. Terdapat keraguan sama ada barang kes dadah yang dibawa balik oleh SP10 ke Pejabat Penguatkuasaan Padang Besar menyamai dadah yang dijumpai di Pos Wang Kelian. Peguam tertuduh 2 yang terpelajar turut menghujahkan terdapat percanggahan tandaan atas kotak C iaitu C1(7)–C1(24). Tandaan ini disahkan oleh pegawai stor (SP:3) semasa mengeluarkan barang kes yang dipohon oleh pegawai penyiasat (SP11). Walaupun begitu, bukti gambar (P14) (Booklet C) (bilangan 6) menunjukkan tandaan dadah dalam kotak C ditanda sebagai C1(19)–(24).

A

B

C

D

E

KEPUTUSAN DI AKHIR KES PENDAKWAAN

[21] Saya telah meneliti dan menghalusi semua keterangan yang dibentangkan oleh pendakwaan sepanjang perbicaraan. Saya juga telah menimbang dengan teliti hujahan bertulis dan otoriti pihak-pihak.

F

[22] Saya sedar di akhir kes pendakwaan, tugas mahkamah ada diperuntukkan di bawah s 180(1) Kanun Tatacara Jenayah. Saya juga mengikuti prinsip-prinsip yang diputuskan dalam kes *Looi Kow Chai & Anor v Public Prosecutor* [2003] 2 MLJ 65; [2003] 1 CLJ 734, *Balachandran v Public Prosecutor* [2005] 2 MLJ 301; [2005] 1 CLJ 85 dan *Public Prosecutor v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2006] 1 CLJ 457 di mana saya membuat penilaian maksimum ke atas semua keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan. Pendekatan ini perlu dipatuhi bagi menentukan sama ada pendakwaan telah membuktikan suatu kes prima facie terhadap tertuduh 1 dan tertuduh 2 bagi kesalahan di bawah s 39B(1)(a) Akta itu seperti yang dirangka dalam pertuduhan 'D'. Di samping itu, bagi tertuduh 1 menghadapi dua pertuduhan lainnya iaitu memiliki dadah bagi pertuduhan 'E' (s 12(2) Akta itu) dan 'F' (s 6 Akta itu).

G

H

I

[23] Saya merujuk peruntukan s 180(1) KTJ yang menyatakan 'bagi maksud seksyen ini, suatu kes prima facie adalah dibuat terhadap tertuduh

- A dimana pendakwa telah mengemukakan keterangan kukuh yang membuktikan setiap satu faktor (elemen) kesalahan yang jika tidak dipatahkan atau diterangkan akan mewajarkan suatu sabitan’.
- B [24] Pendakwaan perlu membuktikan intipati kesalahan di bawah s 39B(1)(a) Akta itu (pertuduhan ‘D’) iaitu:
- (a) dadah tersebut termasuk dalam takrifan dadah di bawah Jadual Pertama, Akta itu;
 - (b) tertuduh 1 dan tertuduh 2 mengedar dadah berbahaya tersebut; dan
 - (c) tertuduh 1 dan tertuduh 2 secara niat bersama di bawah s 34 Kanun Keseksaan (‘Kanun itu’) mengedar dadah tersebut.
- C
- D [25] Bagi pertuduhan memiliki dadah di bawah s 12(2) Akta itu terhadap tertuduh 1 (‘E’), pendakwaan perlu membuktikan intipati berikut:
- (a) dadah tersebut merupakan dadah berbahaya; dan
 - (b) tertuduh 1 memiliki dadah berbahaya tersebut.
- E
- [26] Bagi pertuduhan memiliki dadah di bawah s 6 Akta itu terhadap tertuduh 1 (‘E’), pendakwaan perlu membuktikan inti pati berikut:
- (a) dadah tersebut merupakan dadah berbahaya; dan
 - (b) tertuduh 1 memiliki dadah berbahaya tersebut.
- F
- PERTUDUHAN ‘D’ MELIBATKAN TERTUDUH 1 DAN TERTUDUH 2
- G *Bagi inti pati (a)*
- [27] Pendakwaan perlu membuktikan dadah-dadah dijumpai dalam beg plastik berwarna merah jambu yang dijumpai dalam bonet belakang (P126) dan beg plastik warna merah jambu yang dijumpai di bahagian ruang kaki tempat duduk belakang penumpang sebelah kiri kereta tersebut (P144) merupakan dadah berbahaya yang disenaraikan dalam Jadual Pertama, Akta itu.
- H
- I [28] Pendakwaan telah memanggil ahli kimia iaitu Puan Wan Rahimah bt Wan Ahmad (SP5) yang bertugas di Jabatan Kimia Malaysia, Cawangan Kedah Darul Aman. SP5 dalam keterangannya telah mengesahkan hasil analisisnya, dadah-dadah yang dijumpai dan dirampas (P126 dan P144) adalah dadah berbahaya jenis kanabis seberat 96,542.42g. SP5 telah mengesahkan dadah

jenis kanabis dadah berbahaya seperti yang disenaraikan dalam Jadual Pertama, Akta itu. SP5 telah mengesahkan hasil analisa beliau dalam laporan kimia dan dikemukakan sebagai P20.

A

[29] Berasaskan kepada kelulusan, pengalaman dan kepakaran SP5, saya menerima keterangan SP5 sebagai seorang ahli kimia yang berkelayakan untuk menjalankan analisa ke atas dadah-dadah tersebut. Saya menerima keputusan analisa yang dibuat oleh SP5 berkaitan dengan identiti dan kuantiti dadah-dadah tersebut seperti di dalam pertuduhan 'D'. Saya merujuk kes *Khoo Hi Chiang v Public Prosecutor and another appeal* [1994] 1 MLJ 265; [1994] 2 CLJ 151 dimana YAA Abdul Hamid bin Omar KHN (pada ketika itu) ada menyentuh kedudukan ahli kimia seperti berikut:

B

C

It is appropriate at the outset to determine whether the evidence of a chemist on the identity of a drug constitutes evidence of fact or opinion and to consider the attendant issue governing the admissibility of such evidence. If the chemist's evidence is factual, then it follows that he is competent to give evidence like any other witness and by the same token the law on the admissibility of such evidence would apply. If the chemist's evidence constitutes an opinion, then his evidence would come under the category of expertise evidence. In that case the question of his competency to give expert evidence arises. The law seems clear that opinions of experts are under certain conditions admissible in evidence. Our law of expert evidence is to be found in s 45 of the Evidence Act which explains who experts are. (see also ss 46–51).

D

E

[30] Saya turut merujuk *Chu Tak Fai v Public Prosecutor* [2007] 1 MLJ 201; [2006] 4 CLJ 931, Mahkamah Persekutuan di ms 214 (MLJ) memutuskan seperti berikut:

F

[20] On the sufficiency of the evidence of the chemist, we wish to reiterate that the court is entitled to accept the evidence of the chemist on its face value without the necessity for him to go into details of what he did in the laboratory step by step unless the evidence is so inherently incredible that no reasonable person can believe it to be true or the defence calls evidence in rebuttal by another expert (see *Balachandran v Public Prosecutor* [2005] 2 MLJ 301; [2005] 1 CLJ 85 and *Khoo Hi Chiang v Public Prosecutor and another appeal* [1994] 1 MLJ 265; [1994] 2 CLJ 151).

G

H

[31] Saya berpuas hati barang kes dadah (P126 dan P144) yang dianalisa oleh SP5 merupakan dadah berbahaya yang disenaraikan dalam Jadual Pertama, Akta itu.

I

[32] Memandangkan peguam tertuduh 1 dan tertuduh 2 ada membangkitkan identiti dadah dan rantaian keterangan barang kes dadah, eloklah disentuh isu ini terlebih dahulu. Secara ringkasnya peguam tertuduh 1 yang terpelajar menghujahkan rupa bentuk dadah kanabis di dalam kotak B

- A hingga M masih dalam keadaan asal, sedangkan menurut keterangan SP5, semua kanabis telah dilarai-leraikan bagi tujuan analisa. Saya telah pun menimbangkan fakta SP5 telah memberi keterangan dua kali sepanjang perbicaraan. SP5 melalui pernyataan saksi (P17) dan keterangan secara lisan telah menyatakan selepas dianalisa kesemua bahan mampat kanabis, SP5 telah memasukkan semua bahan tersebut ke dalam kotak asal dan perlu menekan kanabis tersebut. Saya menerima penjelasan SP5 dan ini menyebabkan bahan yang dilaraikan telah menjadi mampat semula apabila dibuka di mahkamah. Peguam tertuduh 1 yang terpelajar cuba membangkitkan isu ketulan mampat yang dikemukakan oleh SP5 telah ditukar kepada bungkusan yang lain. Saya berpendapat apa yang penting barang kes dadah (P126 dan P144) yang ditemui oleh SP6 dan diserahkan kepada SP10 dan seterusnya diserahkan kepada pegawai penyiasat (SP11) sehinggalah dianalisa oleh SP5 merupakan barang kes dadah yang sama. SP5 semasa perbicaraan kali pertama telah mengesahkan barang kes dadah yang berada dalam kotak A hingga kotak M merupakan barang kes yang diserahkan oleh SP11. Saya berpendapat walaupun selepas SP5 memberi keterangan, kotak A hingga kotak M dikembalikan kepada Pihak Kastam dan selepas itu dikatakan berlakunya tampering ia tidak menjadi isu utama. Saya berpendapat apa yang penting rantaian keterangan barang kes tidak terputus (sila rujuk kes *Teoh Hoe Chye v Public Prosecutor*; *Yeap Teong Tean v Public Prosecutor* [1987] 1 MLJ 220; [1987] CLJ Rep 386). Tambahan pula, SP5 telah menganalisa P126 dan P144 dan mengesahkan dadah berbahaya jenis kanabis seberat 96,542.42g yang menjadi hal perkara pertuduhan 'D' (sila rujuk kes-kes *Hasbala Mohd Sarong v Public Prosecutor* [2013] 6 MLJ 636; [2013] 6 CLJ 945 dan *Gunalan a/l Ramachandran & Ors v PP* [2004] 4 MLJ 489; [2004] 4 CLJ 551).

- [33] Saya juga berpendapat percanggahan pada kotak C yang ditandakan C1(7)–C1(24) dan ditukar kepada C1(19)–(24) telah pun dijelaskan oleh pihak pendakwaan. SP11 mengakui beliau yang membuat pindaan walaupun begitu ia tidak menjejaskan hasil analisa yang dijalankan oleh SP5. Walaupun peguam tertuduh 1 yang terpelajar menghujahkan tindakan SP11 hanyalah selepas berfikir selepas pembelaan mempertikaikannya. Saya berpendapat tindakan SP11 sekadar membetulkan tandan dan ia tidak mengubah sama sekali identiti dadah yang dianalisa oleh SP5.

- H
- [34] Saya juga berpendapat apa yang dikhuatiri oleh pembelaan berkaitan kotak A hingga kotak M yang dihujahkan berlaku usikan tidak menjejaskan kes pendakwaan. Saya berpuas hati dadah (P126 dan P144) yang dirampas di Pos Wang Kelian sehingga diserahkan kepada SP11 dan akhirnya dianalisa oleh SP5 merupakan dadah yang sama. Sekiranya ada percanggahan kotak A hingga M pun ianya selepas dadah-dadah dianalisa dan telah pun dicamkan oleh SP5 di mahkamah terbuka.

I

Bagi inti pati (b)

[35] Sebaik pendakwaan telah membuktikan inti pati (a) iaitu P126 dan P144 merupakan dadah berbahaya yang disenaraikan dalam Jadual Pertama, Akta itu, pendakwaan perlu membuktikan sama ada tertuduh 1 dan tertuduh 2 mengedar dadah bagi maksud pertuduhan s 39B(1) Akta itu. Saya berpendapat pendakwaan telah membuktikan tertuduh mempunyai jagaan dan kawalan terhadap dadah yang dijumpai di dalam beg plastik berwarna merah jambu yang dijumpai dalam bonet belakang (P126) dan beg plastik warna merah jambu yang dijumpai dibahagian ruang kaki tempat duduk belakang penumpang sebelah kiri kereta tersebut (P144). Saya juga berpendapat tindak tanduk tertuduh 1 semasa di Pos Wang Kelian semasa diminta oleh pegawai kastam membuka bonet dan tertuduh 1 menyatakan ada membawa ‘tembakau ganja’ dan kelihatan cemas menunjukkan tertuduh mempunyai pengetahuan dadah P126 dan P144. Saya bersetuju dengan hujahan TPR yang terpelajar iaitu kelakuan tertuduh 1 ini termasuk dalam jaringan s 8 Akta Keterangan 1950.

A

B

C

D

[36] Saya berpendapat bagi membuktikan pemilikan, pendakwaan perlu membuktikan tertuduh 1 dan tertuduh 2 mempunyai kawalan atau jagaan ke atas dadah tersebut dan mempunyai pengetahuan akan kewujudan dadah (*Chan Pean Leon v Public Prosecutor* [1956] 1 MLJ 237; *Leow Nghee Lim v Reg* [1956] 1 MLJ 28). Kawalan dan jagaan merujuk kepada keadaan dimana seseorang itu mempunyai kuasa untuk berurusan dengan sesuatu barang itu sebagai kepunyaannya dan bukan orang lain. Bukti pengetahuan biasanya suatu perkara inferens (*Parlan bin Dadeh v Public Prosecutor* [2008] 6 MLJ 19; [2009] 1 CLJ 717) dan *Public Prosecutor v Herlina Purnama Sari* [2016] 2 MLJ 724; [2016] 1 LNS 6).

E

F

[37] Mahkamah ini berpendapat semasa tertuduh 1 ditahan oleh SP6, tertuduh 1 yang memandu kereta yang membawa dadah (P126 dan P144). Sebaik kawalan dan jagaan dibuktikan oleh pendakwaan, anggapan di bawah s 37(d) Akta itu terpakai. Sebaliknya bagi tertuduh 2, saya berpendapat sekadar bersama di dalam kereta dan tidak mempunyai apa-apa pengetahuan tentang dadah yang dibawa. Saksi pendakwaan sendiri mengakui, tumpuan dan tahanan pada awalnya hanya melibatkan tertuduh 1 dan membiarkan tertuduh 2 bersama anak kecilnya.

G

H

[38] Saya juga berpendapat pendakwaan boleh bergantung kepada anggapan bertindan (*double presumption*) iaitu pengedaran dadah di bawah s 37(da)(ix) Akta itu sebaik pemilikan dibuktikan terhadap tertuduh 1. Kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh 1 pada 27 Disember 2015 iaitu selepas pindaan kepada s 37A Akta itu yang berkuatkuasa pada 15 Februari 2014. Saya merujuk nas-nas *Chew Sam Poh v Public Prosecutor* [2015] 4 MLJ 252 dan *Rina Simanjuntak v Public Prosecutor* [2015] 3 MLJ 177 yang menyentuh pemakaian anggapan bertindan dalam isu yang diperdebatkan

I

A sekarang. Saya bersetuju dengan prinsip-prinsip yang diputuskan dalam nas-nas berkenaan.

B [39] Saya juga berpendapat perbuatan tertuduh 1 membawa dadah (P126 dan P144) dengan menggunakan kereta dari Thailand memasuki Malaysia melalui Pos Wang Kelian terjumlah kepada pengedaran dadah bagi maksud tafsiran s 2 Akta itu (sila rujuk kes *Ong Ah Chuan v Public Prosecutor*; *Koh Chai Cheng v Public Prosecutor* [1981] 1 MLJ 64). Saya telah pun memutuskan tertuduh 2 mempunyai milikan atas dadah P126 dan P144 dan perbuatan membawa dadah ini termasuk dalam tafsiran pengedaran dadah bagi maksud s 2 Akta itu.

C *Bagi isu (c)*

D [40] Pendakwaan perlu membuktikan tertuduh 1 dan tertuduh 2 secara niat bersama mengedar dadah pada tarikh, masa dan tempat yang dinyatakan di dalam pertuduhan 'D'. TPR yang terpelajar telah merujuk nas-nas duluan iaitu *Sabarudin bin Non & Ors v Public Prosecutor* [2005] 4 MLJ 37; [2005] 1 CLJ 466 dan (1) *Namasiyiam* (2) *Rajindran* (3) *Goh Chin Peng*, and (4) *Ng Ah Kiat v Public Prosecutor* [1987] 2 MLJ 336 sebagai nas-nas sandarannya berkaitan s 34 Kanun Keseksaan ('Kanun itu').

F [41] Saya telah menimbangkan keterangan kes pendakwaan, tiada keterangan yang menunjukkan tertuduh 1 dan tertuduh 2 mempunyai niat bersama untuk mengedar dadah bagi pertuduhan 'D'. Tertuduh 1 yang memainkan peranan aktif dalam kes ini dan tertuduh 2 sekadar bersama di dalam kereta dan tiada peranan aktif yang dimainkan bagi membolehkan s 34 Kanun itu terpakai terhadap tertuduh 2. Tiada keterangan di pihak pendakwaan yang membuktikan adanya perancangan awal telah dibuat antara tertuduh 1 dan tertuduh 2 bagi membawa dadah dalam kereta yang dipandu oleh tertuduh 1.

H [42] Berpandukan alasan-alasan yang dihuraikan di atas, saya memutuskan pendakwaan berjaya membuktikan kes *prima facie* bagi pertuduhan 'D' terhadap tertuduh 1. Saya memerintahkan tertuduh 1 membela diri atas pertuduhan pindaan iaitu tanpa s 34 Kanun itu yang berbunyi seperti berikut:

I Bahawa kamu pada 27 Disember 2015 jam lebih kurang 6.38 petang, di Pejabat Penguatkuasaan Kastam Padang Besar, Perlis, telah didapati mengedar dadah berbahaya iaitu Cannabis sejumlah 96542.42 gram, dengan itu kamu telah melakukan kesalahan di bawah seksyen 39B (1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 yang boleh dihukum dibawah seksyen 39B(2) Akta yang sama.

[43] Sebaliknya, saya melepaskan dan membebaskan tertuduh 2 atas pertuduhan 'D' kerana pendakwaan gagal membuktikan niat bersama dan gagal membuktikan pemilikan dadah (P126 dan P144) terhadap tertuduh 2.

A

PERTUDUHAN 'E'

B

[44] Saya akan menyentuh pertuduhan 'E' melibatkan tertuduh 1 iaitu kesalahan di bawah s 12(2) Akta itu memiliki dadah jenis Heroin dan Monoacetylmorphines seberat 0.81g.

Bagi inti pati (a)

C

[45] Saya telah menggunakan alasan-alasan yang sama semasa menyentuh pertuduhan 'D' melainkan barang kes yang terlibat. Bagi pertuduhan 'E', ia melibatkan dua plastik lutsinar yang dijumpai dalam beg sandang (P12) yang digalas oleh tertuduh 1 semasa kejadian. Saya berpuas hati SP5 telah mengesahkan hasil analisa ia mengandungi dadah berbahaya jenis heroin dan monoacetylmorphines seberat 0.81g. Saya juga merujuk laporan kimia yang disediakan oleh SP5 yang mengesahkan fakta ini.

D

Bagi inti pati (b)

E

[46] Saya berpendapat pendakwaan telah membuktikan pemilikan secara terus apabila tertuduh 1 menggalas beg sandang yang mengandungi dadah-dadah yang menjadi teras pertuduhan 'E'. Tertuduh 1 mempunyai kawalan dan jagaan atas dadah yang dijumpai dalam beg sandang. Saya berpendapat anggapan di bawah s 37(d) Akta itu terpakai iaitu tertuduh mengetahui dadah yang dimilikinya.

F

[47] Saya berpendapat pendakwaan telah membuktikan kes prima facie terhadap tertuduh 1 bagi pertuduhan 'E'. Tertuduh 1 diarahkan untuk membela diri atas pertuduhan 'E'.

G

PERTUDUHAN 'F'

[48] Saya akan menyentuh pertuduhan 'F' melibatkan Tertuduh 1 iaitu kesalahan di bawah s 6 Akta itu memiliki dadah berbahaya jenis kanabis seberat 1.38g.

H

Bagi inti pati (a)

I

[49] Saya telah menggunakan alasan-alasan yang sama semasa menyentuh pertuduhan 'D' melainkan barang kes yang terlibat. Bagi pertuduhan 'F', ia melibatkan plastik lutsinar mengandungi dadah berbahaya jenis kanabis di dalam poket seluar sebelah kiri yang dipakai oleh tertuduh 1 semasa hari

- A kejadian. Saya berpuas hati SP5 telah mengesahkan hasil analisa ia mengandungi dadah berbahaya jenis kanabis seberat 1.38g. Saya juga merujuk laporan kimia yang disediakan oleh SP5 yang mengesahkan fakta ini.

Bagi inti pati (b)

- B [50] Saya berpendapat pendakwaan telah membuktikan pemilikan secara terus apabila dadah berbahaya jenis kanabis dijumpai dalam poket seluar yang dipakai oleh tertuduh 1 yang menjadi teras pertuduhan 'F'. tertuduh 1 mempunyai kawalan dan jagaan atas dadah yang dijumpai dalam poket seluarnya. Saya berpendapat anggapan di bawah s 37(d) Akta itu terpakai iaitu
- C tertuduh mengetahui dadah yang berada di dalam poket seluarnya.

- D [51] Saya berpendapat pendakwaan telah membuktikan kes prima facie terhadap tertuduh 1 bagi pertuduhan 'F'. Tertuduh 1 diarahkan untuk membela diri atas pertuduhan 'F'.

KES UNTUK PEMBELAAN TERTUDUH 1

- E [52] Sebagaimana lazimnya, tiga pilihan dibaca dan diterangkan kepada tertuduh 1 iaitu boleh memberi keterangan secara sumpah dalam kandang saksi dimana pendakwaan boleh memeriksa balas tertuduh 1, memberi kenyataan tidak bersumpah dari kandang salah dimana pendakwaan tidak boleh memeriksa balas tertuduh 1 atau berdiam diri di mana mahkamah akan mensabitkan tertuduh. tertuduh kemudiannya telah memilih untuk memberi keterangan secara bersumpah dalam kandang saksi.
- F

- G [53] Secara ringkasnya pembelaan tertuduh 1 seperti berikut: tertuduh 1 telah mengemukakan pernyataan bertulis (D202) dalam pembelaannya. Tertuduh bekerja sebagai penjual pisang bersama bapanya di pasar pagi Taman Bandar Baru, Sungai Lalang, Bedong, Kedah Darul Aman. Tertuduh 1 telah berkahwin dan dikurniakan dua orang anak. Pada 27 Disember 2015, tertuduh 1 pergi ke Wang Kelian sempadan Selatan Thailand bersama isteri (tertuduh 2 yang dilepas dan bebas akhir kes pendakwaan) dan seorang anak untuk berjalan-jalan. Tertuduh 1 telah memandu kereta Waja nombor pendaftaran: WJX 5033.
- H

- I [54] Semasa perjalanan balik dari Wang Kelian, Thailand, tertuduh menyatakan keretanya telah ditahan oleh Kastam Malaysia di sempadan Pos Wang Kelian kerana disyakki ada ganja di dalam beg di belakang kereta. Tertuduh 1 menyatakan telah dibawa ke Pejabat Kastam di Padang Besar dan diminta untuk menandatangani dokumen berkaitan barangan yang dirampas.

[55] Tertuduh 1 menyatakan pada 20 April 2017, ahli kimia (SP5) memberi keterangan di mahkamah, kotak-kotak telah dibuka dan dilihat isi kandungan dalam kotak-kotak. Tertuduh menyatakan semasa kotak dibuka, dia telah melihat dengan mata sendiri dalam kotak-kotak tersebut ada ketulan mampat yang dibalut dengan plastik lutsinar dan setiap ketulan mampat ada tulisan.

A

B

[56] Selanjutnya pada 21 September 2017 apabila kotak-kotak dibuka semula dan dia melihat bungkusan yang tidak sama semasa SP5 membukanya. Barang kes bukan dalam ketulan mampat dan tertuduh 1 terkejut mendapati ada barang lain. Tertuduh 1 menyatakan bungkusan bukan dibalut dengan plastik lutsinar dan saiz bungkusan telah menjadi besar. tertuduh 1 merasa tidak berpuas hati dan memaklumkan kepada peguamnya.

C

[57] Sebelum saya menimbangkan pembelaan tertuduh 1, eloklah dinyatakan apakah pendekatan yang perlu diambil oleh mahkamah. Saya merujuk kes *Public Prosecutor v Mohd Radzi bin Abu Bakar* telah dinyatakan bahawa:

D

(iii) after the defence is called, the accused elects to remain silent, then convict;

(iv) after defence is called, the accused elects to give evidence, then go through the steps set out in *Mat v Public Prosecutor* [1963] MLJ 263; [1963] 1 LNS 82.

E

[58] Di dalam kes *Mat v Public Prosecutor* [1963] 1 MLJ 263, di mana Suffian J (pada masa itu) menggariskan prinsip bahawa:

The position may be conveniently stated as follows:

F

(a) If you are satisfied beyond reasonable doubt as to the accused's guilt ... Convict.

(b) If you accept or believe the accused's explanation ... Acquit.

(c) If you do not accept or believe the accused's explanation ... Do not convict but consider the next steps below.

G

(d) If you do not accept or believe the accused's explanation and that explanation does not raise in your mind a reasonable doubt as to his guilt ... Convict

H

(e) If you do not accept or believe the accused's explanation but nevertheless it raises in your mind a reasonable doubt as to his guilt ... Acquit.

[59] Apakah makna keraguan yang munasabah ada dirungkai dalam kes *Public Prosecutor v Saimin & Ors* [1971] 2 MLJ 16; [1971] 1 LNS 115 Sharma J dalam bahasa asalnya telah menyatakan seperti berikut:

I

It is not mere possible doubt, because everything relating to human affairs and depending upon moral evidence is open to some possible or imaginary doubt. It is that state of the case which after the entire comparison and consideration of all the

- A evidence leaves the minds of the jurors in that condition that they cannot say they feel an abiding conviction to a moral certainty of the truth of the charge.
- ...
- B It has again been said that ‘reasonable doubt’ is the doubt which makes you hesitate as to the correctness of the conclusion which you reach. If under your oaths and upon your consciences, after you have fully investigated the evidence and compared it in all its parts, you say to yourself I doubt if he is guilty, then it is a reasonable doubt. It is a doubt which settles in your judgment and finds a resting place there. Or as sometimes said, it must be a doubt so solemn and substantial as to produce in the minds of the jurors some uncertainty as to the verdict to be given. A reasonable
- C doubt must be a doubt arising from the evidence or want of evidence and cannot be an imaginary doubt or conjecture unrelated to evidence.
- D [60] Sebaik disaring nas-nas yang dirujuk sebelum ini, tertuduh hanya perlu menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan dan mengemukakan keterangan di atas beban imbangan kebarangkalian untuk mematahkan anggapan pengedaran di bawah s 37(da) Akta itu. Ini jelas diputuskan di dalam kes Mahkamah Agong, *Mohamad Radhi bin Yaakob v Public Prosecutor* [1991] 3 MLJ 169; [1991] 1 CLJ Rep 311; [1991] 3 CLJ
- E 2073 di mana YA Mohamed Azmi HMA menyatakan seperti berikut:
- F It is a well-established principle of Malaysian criminal law that the general burden of proof lies throughout the trial on the prosecution to prove beyond reasonable doubt the guilt of the accused for the offence with which he is charged. There is no similar burden placed on the accused to prove his innocence. He is presumed innocent until proven guilty. To earn an acquittal, his duty is merely to cast a reasonable doubt in the prosecution case. *In the course of the prosecution case, the prosecution may of course rely on available statutory presumptions to prove one or more of the essential ingredients of the charge. When that occurs, the particular burden of proof as opposed to the general burden, shifts to the defence to rebut such presumptions on the*
- G *balance of probabilities which from the defence point of view is heavier than the burden of casting a reasonable doubt, but it is certainly lighter than the burden of the prosecution to prove beyond reasonable doubt.* (Penekanan ditambah.)
- H [61] Saya telah menghalusi dan menimbangkan pembelaan tertuduh 1 berkaitan pertuduhan ‘D’, ‘E’ dan ‘F’.
- I [62] Saya akan menyentuh pembelaan tertuduh 1 berkaitan pertuduhan pindaan di akhir kes pendakwaan iaitu mengedar dadah berbahaya jenis kanabis seberat 96,542.42g. Saya telah menghalusi pembelaan tertuduh 1 ini melibatkan penemuan dadah yang berisi di dalam beg plastik berwarna merah jambu yang dijumpai dalam bonet belakang (P126) dan dadah yang berisi di dalam beg plastik warna merah jambu yang dijumpai dibahagian ruang kaki tempat duduk belakang penumpang sebelah kiri kereta tersebut (P144). Tertuduh 1 sekadar menyatakan tujuannya ke Pekan Danok, sempadan

Thailand untuk membeli belah bersama tertuduh 2. Tertuduh 1 tidak memberikan apa-apa penjelasan berkaitan penemuan dadah di dalam P126 dan P144. Saya berpendapat tertuduh gagal mematahkan anggapan s 37(d) Akta itu mengenai pemilikan dan pengetahuan dadah yang dijumpai dalam kereta yang dipandunya pada tarikh kejadian.

A

B

[63] Sebagai perbandingan dalam kes *Public Prosecutor v Abdul Rahman bin Akif* [2007] 5 MLJ 1; [2007] 4 CLJ 337 dimana tertuduh ada menyatakan dadah yang dijumpai dalam keretanya diletak oleh Jiri yang diberitahu hanyalah contoh pakaian. YA Arifin Zakaria HMP (pada ketika itu) telah mengulas pembelaan tertuduh seperti berikut:

C

[27] It is trite law that the court need not be convinced of the defence story to entitle the accused to an acquittal. The burden of proof on the accused is indeed a light one which is merely to cast a reasonable doubt on the prosecution's case (see *Illian & Anor v Public Prosecutor* [1988] 1 MLJ 421; [1988] 1 LNS 139). In the present case the respondent's defence was that although he knew about the existence of the three packages in the car, which he claimed were put in the car by Jiri, but he had no knowledge that they contained drug. He was informed by Jiri that they contained cloth samples. Upon close scrutiny we find his story to be highly improbable for the following reasons. Firstly, if it is true that he came to Johor Bahru to collect cloth samples from Jiri, the question is what was the need to meet Jiri at around 3.30 in the morning. Certainly this could have been done at a more convenient time. Secondly, if the three packages contained cloth samples as claimed by the respondent the question arises why should they be hidden under the seats of the car as found by the police. The manner in which the three packages were concealed in the car goes to show that the appellant knew of the content of the three packages. In the circumstances, we find his story about the meeting with Jiri to be highly fictitious. It was no more than an attempt to show that he had no knowledge of the content of the three packages.

D

E

F

[64] Tertuduh 1 dalam pembelaannya mempertikaikan perbezaan dari segi bungkusan dan bentuk dadah yang berada dalam kotak B hingga M yang telah dibuka di mahkamah. Peguam tertuduh 1 di akhir kes pendakwaan telah menghujahkan perkara ini dan saya telah memutuskan saksi pendakwaan telah memberikan penjelasan berkaitan percanggahan dan diterima oleh saya.

G

H

[65] Saya berpendapat peguam tertuduh 1 sekadar mengulanginya di akhir kes pembelaan berkaitan identiti dadah. Saya berpendapat ia sama sekali tidak menimbulkan sebarang keraguan atas kes pendakwaan, dadah-dadah P126 dan P144 berada dalam jagaan dan kawalan tertuduh. Tertuduh 1 gagal atas imbalan kebarangkalian mematahkan anggapan s 37(d) Akta itu.

I

[66] Saya dalam nada yang sama bersetuju dengan pandangan YA Arifin Zakaria HMP (pada ketika itu) dalam kes *Abdul Rahman bin Akif* yang menyatakan seperti berikut:

- A** In the final analysis, we are satisfied beyond reasonable doubt that the respondent had custody and control of the three packages and he knew that they contained drug. Having so found the next issue is whether the defence had, on the balance of probabilities, successfully rebutted the presumption of trafficking under s 37(da) of the Act (See *Public Prosecutor v Yuvaraj* [1969] 2 MLJ 89; [1968] 1 LNS 116 as applied in *Ng Chai Kem v Public Prosecutor* [1994] 2 CLJ 593). In the present case
- B** the respondent did not offer any explanation whatsoever which goes towards rebutting the said presumption. It is our finding, therefore, that the presumption under s 37(da) of the Act stands unrebutted.
- C** [67] Saya juga berpendapat tertuduh 1 dalam pembelaannya gagal mematahkan anggapan pengedaran dadah di bawah s 37(da)(ix) Akta itu. Tertuduh 1 gagal memberikan penjelasan kanabis seberat 95,542.42g untuk kegunaan apa.
- D** [68] Saya juga berpendapat pembelaan tertuduh 1 gagal menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah atas kes pendakwaan iaitu tertuduh telah mengedar dadah kanabis seberat 95,542.42 bagi kesalahan di bawah s 39B(1)(a) Akta itu. Saya memutuskan tertuduh 1 bersalah dan disabitkan atas pertuduhan pindaan yang dipinda oleh saya di akhir kes pendakwaan.
- E**
- F** [69] Saya akan menyentuh pembelaan tertuduh 1 melibatkan pertuduhan memiliki heroin dan monoacteylmorphines seberat 0.81g di bawah s 12(2) Akta itu (Pertuduhan 'E') dan memiliki kanabis seberat 1.38g di bawah s 6 Akta itu. Tertuduh 1 dalam pembelaannya hanya menumpukan kepada pembelaan mengedar dadah semata-mata. Tertuduh 1 tidak mengemukakan apa-apa keterangan bagi mematahkan pemilikan dadah yang dijumpai didalam poket seluar yang dipakai oleh tertuduh 1 dan dadah yang dijumpai dalam beg gelas tertuduh 1.
- G** [70] Semasa pemeriksaan balas oleh TPR yang terpelajar, tertuduh 1 bersetuju dengan pemilikan dadah yang menjadi teras pertuduhan 'E' dan 'F'. Saya merujuk keterangan tertuduh 1 mengenai pemilikan dadah ini.
- H** S: Selain daripada ganja-ganja tersebut iaitu 99 ketulan mampat ganja tersebut di dalam kocek seluar yang kamu pakai ketika itu terdapat satu plastik lagi yang mengandungi ganja. Setuju atau tidak?
- J: Saya setuju.
- I** S: Selain daripada itu di dalam beg sendeng kamu juga dijumpai dua lagi plastik yang mengandungi heroin dan monoacetylmorphines, kamu setuju atau tidak?
- J: Saya setuju.
- [Nota Keterangan — muka surat (335)]

[71] Saya berpendapat tertuduh gagal menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah atas pemilikan dadah bagi pertuduhan 'E' dan 'F'. Saya memutuskan tertuduh 1 bersalah dan disabitkan atas pertuduhan 'E' dan 'F'.

A

HUKUMAN

B

Pertuduhan pindaan mengedar dadah di bawah s 39B(1)(a) Akta Itu

[72] Sebelum saya menjatuhkan hukuman terhadap tertuduh 1, peguam tertuduh 1 memohon agar hukuman penjara seumur hidup dan sebatan 15 kali berpandukan kepada peruntukan s 39B(2A) Akta Dadah Berbahaya (Pindaan) 2017 (Akta A1558). Bagi kemudahan rujukan diperturunkan peruntukan s 39B(2A) yang berbunyi seperti berikut:

C

(2A) In exercising the power conferred by subsection (2), the Court in imposing the sentence of imprisonment for life and whipping of not less than fifteen strokes, may have regard only to the following circumstances:

D

- (a) there was no evidence of buying and selling of a dangerous drug at the time when the person convicted was arrested;
- (b) there was no involvement of agent provocateur; or
- (c) the involvement of the person convicted is restricted to transporting, carrying, sending or delivering a dangerous drug; and
- (d) that the person convicted has assisted an enforcement agency in disrupting drug trafficking activities within or outside Malaysia.

E

F

[73] Saya telah menimbangkan penghujan lisan peguam tertuduh 1 yang terpelajar dan TPR yang terpelajar berkaitan hukuman ini. Saya bersetuju tertuduh 1 telah mematuhi pra syarat (a), (b) dan (c). Walaupun begitu tertuduh 1 gagal melepasi rintangan pra syarat (d). Sepanjang perbicaraan, tiada secebis keterangan dikemukakan oleh tertuduh 1 mengenai pra syarat (d) iaitu 'that the person convicted has assisted an enforcement agency in disrupting drug trafficking activities within or outside Malaysia'.

G

[74] Saya berpendapat tertuduh 1 gagal mematuhi pra syarat (d) yang ditetapkan di bawah s 39B(2A). Sehubungan itu, saya tiada pilihan dan menjatuhkan hukuman ke atas tertuduh 1 digantung dileher sehingga mati pada tarikh, masa dan tempat yang akan ditentukan kelak.

H

Pertuduhan 'E'

I

[75] Saya telah merujuk hukuman bagi kesalahan di bawah s 12(2) Akta itu ialah denda tidak melebihi RM100,000 atau penjara tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

- A [76] Saya telah menimbangkan tertuduh 1 disabitkan selepas perbicaraan penuh. Saya turut menimbangkan kepentingan awam berkaitan kesalahan dadah. Saya menjatuhkan hukuman penjara tiga tahun mulai tarikh tangkap.

Pertuduhan 'F'

- B [77] Saya telah menimbangkan hukuman bagi kesalahan di bawah s 6 Akta itu ialah denda tidak melebihi RM20,000 atau penjara tidak melebihi lima tahun penjara atau kedua-duanya. Saya turut menimbangkan kepentingan awam berkaitan kesalahan dadah. Saya menjatuhkan hukuman penjara tiga tahun mulai tarikh tangkap.
- C

[78] Memandangkan kesalahan yang dilakukan oleh tertuduh 1 bagi pertuduhan 'E' dan 'F' dalam transaksi yang sama, saya memerintahkan hukuman penjara berjalan serentak.

- D KESIMPULAN

- E [79] Berdasarkan alasan-alasan yang diperincikan di atas, saya memutuskan tertuduh 1 bersalah dan disabitkan atas pertuduhan pindaan yang dipinda di akhir kes pendakwaan iaitu menjatuhkan hukuman gantung dileher sehingga mati pada tarikh, masa dan tempat yang akan ditentukan. Saya juga memutuskan tertuduh bersalah dan disabitkan atas pertuduhan 'E' dan 'F' dan menjatuhkan hukuman penjara tiga tahun setiap pertuduhan mulai tarikh tangkap.

- F [80] Saya telah memutuskan pendakwaan gagal membuktikan kes prima facie atas pertuduhan 'D' terhadap tertuduh 2. Selanjutnya saya memerintahkan tertuduh 2 lepas dan bebas dari pertuduhan mengedar dadah di bawah pertuduhan 'D'.
- G

[81] Saya juga memerintahkan semua ekshibit (melainkan dokumen) diserahkan kepada pihak kastam untuk simpanan selamat sehingga proses rayuan diselesaikan.

- H *Perintah sewajarnya.*

Reported by Dzulqarnain Ab Fatar

- I